

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 703. Ioannis Pap. VI. Annus 2. Tiberii Absim. Imp. Annus 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

Deinde furentis principis virgine imperio, oculos radicitus eusse-
runt, vires amputarunt & aures. In iis vero cruciamentis S. Dei
martyr instar fontis perspicui manans, non intermisit cursum suum,
hymnos & psalmos offerens Deo: factus est enim in tam immani
agone ex superna vi tante robustus, ut ne gemitus quidem vultus ab eo
ad aspectum aures perferretur, sed hilaris vultu fouerat, mente Deo
(vt diximus) indefinenter preces funderet. Necdum vero tot panni
excitati carnis fides, pedes viros, cum palmas, quarum iam digitos
absiderant, detruncarunt, atque ipsa etiam verenda impudenter
abstraxerunt.

VII.

Interim pergebat S. Martyr, licet exili iam voce, in laudibus
Dei & Psalmi Davidicis. Cernentes vero carnisque cum peni
afflictum & membris tam destitutum, ipsius lingua ministerio
insidentes, tam sero in os iniecit precipitavit, atque ita corpo-
ris trunca relicto abierant. Remansit autem in certamine cam-
po, sanguine suo inuolutus, victor triumphalis exultans. Post-
quam autem hostes abire, e suis latibulis ad venerabilem Christi
martyrem clerici cum vinctis uulnibus adularunt, a quibus vir
sanctus pro sui refrigerio aquam petebat. Dixit autem ad eum
Vitalis presbyter & interpretis, vir pius & religiosus, cuius an-
te meminitur: dixit vero non sine lacrymis, quas ab eius oculis
exprimebant tamquam suum regnum: Quis tu resuscitari, cum
sui membris corpus desituitus? Meo quidem indico rectus ti-
bi mortem optaris, quam tu afflicti uisuri vitam proluere ve-
lis.

VITALIS
NEGAT
FOVIT S.
MARTYR.

VIII.

Cernens autem Dei martyr presbyteri sui animam secum affe-
ctum, quam expediret, collecto spiritu, absissa lingua verba, vt po-
tuit, explicans, ita ait ad eum: Non tibi in mortem veni, sed
medixisse, neminem ad mortem festinare debere, sed potius optare,
vt differatur, vt possit in interrogacionibus faciem domini proccu-
pare, vt detur spatium infirmis ad agenda penitentiam propter
ea, que humana infirmitas perpetravit. An vero pigritia tua mo-
lestum videtur, cruentum refrigerare petis? pergens vero, non
tam imprecatus est ei malum, quam quod ob peccatum
esset palliurus, Deo vindicatur, ita prae dixit: Quisquis, in-
quit, potum tui applicauerit, mentis inopias, nec tamen cui-
quam nocet, sed inobediencia exemplum de te probat. Dixit hoc
vir sanctissimus, & vt dixit, ita factum est. haec & alia, praefec-
tum vero miracula, quae ad eius sacras reliquias opera-
tus est Deus, dem auctor pluribus, narrat, qui & terribilem
Dei vltionem in facinorosos illos delinquentes descri-
bit, & de Ecclesia in eius memoriam condita meminit.
Porro natalis eius, quo martyrij cotorta redimitus trium-
phans ascendit in caelum, decimo Kalendas Octobris in
sacras martyrum relati tabulas anniuersaria die Catho-
lica Ecclesia pie sancteque celebrat eiusmodi elogio tanto
vito digno: Ratiſpona in Bavaria S. Emmerami * Episcopi &
martyris, qui vt vt alios liberaret, mortem sanctissimam Christi cau-
sa patienter subiit. Illustravit plane prouinciam illam tan-
ti martyris fulgor, quo nesciuit impie haeretic densam cal-
liginem, fide lucens sub Principibus Orthodoxis Catho-
lica fidei vete cultoribus.

QUE VI-
TIO SECV-
TA EST VI-
TALIS.

* Heime-
rammi.

MARTY-
RIUM PA-
SVE HEI-
MERAM-
MVS.

Veni quod ad tempus martyrij S. Emmerami, in in-
certum (vt diximus) sine certo duce cucurrimus: Cum
enim non esset scriptus liber, nec certus auctor quem se-
queremur, errare contigit quod non prius sentimus, quia
cum accepimus Epitaphium antiquitus scriptum, in quo
expresse ponitur martyrium consummalle anno Christi
sexcentesimo quinquagesimo secundo, accepimus illud a
viro doctissimo Marco Vellero Augustano, qui res Baio-
nias feliciter, sicut & veteri stylo in lucem prodet, apud
quem de eodem Martyre plura leges.

IESV CHRISTI
ANNVS 703.

IOANNIS PAP. VI. TIBERII ABSIM. IMP.
Annus 2. Annus 7.

ANNVS sequitur septingentesimus tertius Indictio-
ne prima, quo pulso Tiberio Absimaro Imperato-

re, Iustinianus in Imperium resituitur per Theodosium
Bulgarorum Regem, clanculo per aqueductum in
Constantinopolim. Cum Tiberius fuga sua colorem
necno eius frater Heraclius, & alij principes ciuitatis
eos Iustinianus vinctos in potestatem accipiens de nobis
les omnes illos Senatores atque Patricios in muro circum-
supplicio affecit: Absimaram vero atque Leonem, qui
primus occupat Imperium, vinctos per vrbem in pa-
pa duxit, ludisq; circensibus repraesentauit: cumque
Iustinianus eorum certices calcans, viq; ad solatium
primi praeij eos sub pedibus haberet vinctos in
illud Davidicum acclamant: Super aspidem & basiliscum
ambulasti, & conuulsi sunt leonem & draconem. Inde eorum
negum missos, capite trunco iussit. Inuenerunt
quoque multitudinem, tam ex ciuibus, quam ex
positis militibus perdidit, pluresque in locos multos
mare necari fecit: alios autem, cum ad praedium vel
caenam accubarent, mox, vt fugebant, circumstansi-
cione perdebant, adeo vt veluenerit omnes crederet
uulserit. haec ex Graecorum Annalibus, Theophane, &
alijs.

Sed quid preterea Iusto Dei iudicio fuit, ut
Callinicus Patriarcha, qui polles numero Episcoporum
Orientalem sedauit Ecclesiam, & in Romanam
xit, ab eodem Iustiniano Imperatore vinctus, caesus
batus fuerit, & Romam in exilium missus: vt quibus
suspebe in Romanum Pontificem vinctus, caesus
eodem vite itipem humilitatis capere extraxit.
Inuenerunt quoque multitudinem, tam ex ciuibus, quam ex
positis militibus perdidit, pluresque in locos multos
mare necari fecit: alios autem, cum ad praedium vel
caenam accubarent, mox, vt fugebant, circumstansi-
cione perdebant, adeo vt veluenerit omnes crederet
uulserit. haec ex Graecorum Annalibus, Theophane, &
alijs.

Sublato igitur e medio nonato Callinico Patri-
archa, in locum ipsius subrogandum Iustinianus
Cyrum quemdam in Amatride insula monachum,
quod ipse recuperationem Imperij perdidit. Huius
pensis, rebuque penitus stabilitis, idem Imperator Theodo-
sius Bulgarorum Regem, per quem fuerat restitutus,
muneribus digne donatum dimisit ad propria. Tunc
filium suum Tiberium, Theodoramque contigentem
periali corona pariter insigniuit. At hec corpora bocant,
in sequentem propagata noncunt. Sicq; ab hoc ob-
ce, deletis penitus aduersariis, possidet pacifice Impe-
rium.

Eodem anno Cnripertus Rex Longobardorum, 11
annos duodecim regnasset solus post patris obitum, et
haec vita migravit: de quo Paulus in Hic, inquit, in Campo
Coronate, vbi bellum contra Alacum gessit, in honorem
martyris monasterium construxit. Fuit autem vt dicitur, &
omni bonitate confectus, audaxq; bellator. Haec in
Longobardum lacrymum iuxta basilicam Damiani Saluatoris, quem quidam
anuo eundem arripertus construxerat, signum est, regnum
Longobardorum Luitberto filio althi parulo statu reliquit, qui
tutores asprandam virum sapientem & asprandam construxit
Paulus, qui subdit, infra octo menses, subrepto aspran-
do, regnum delatum ad Ragenbertum Ducem Tassan-
tum; sed eodem anno iplo extructo, delatum esse
regnum asprandi filio; quod contigit anno sequenti, qua
de de ipsa plura alia dicturi sumus. Quod ad dictum
monasterium pertinet, creditur, quod est veritas
atque nobile admodum in subarbis Ferratis ciuitate,
quae & sub eiusdem S. Georgij protectione diuina pectus
net.

Eodem anno defunctus est sanctus Benedictus Ab-
bas in Anglia, mixe sanctitatis vir, cuius diem natalem
pridie Idus Ianuarij consecratam Ecclesia Catholica
habet.

Ecclesiastici.

merita memoria celebrandum (suoque). Fuit huc Romane alumnus Ecclesie, ibique monachismum ample-

scribitur exaratum litteris Romanis direxit. huc Paulus Diaconus: que quidem sub hoc ipso Iohanne Sexto facta esse Ananias Bibliothecarius docet, eandemque provinciam primum a Romana Ecclesia esse possessam affirmat, tradit & hoc ipsum Ado Episcopus Viennensis in Chronico, Beda & alij denique omnes in eiusdem scriptoris genere versati. Quod vero spectat ad victoriam de hostibus obtentam, cuius gratia consecutus est regnum: Sancti Boniti Arvernensis id precibus impetratum, auctor, qui eiusdem sancti equalis res ab eo gestas scripsit, experientibus id ab eo Adolpho & Eudleno eiusdem temporis Episcopis, tradit. Quomodo autem id acciderit, idem auctor pluribus narrat, acque in primis, quomodo se ad hanc Episcopatu, idonco nato successore, peregrinationem Romam ad limina Apostolorum instituit: ubi cum plurima ab eo in itinere edita referret miracula, huc, cum apud eum hospitatus esset, habet:

Sed quomodo postquam extruxit monasterium sicut Romae videret, Romam iterum eius disciplina causa venit, acque natus in Angliam tenuerit esse, idem paulo inferius narrat, acque hanc ait: Adeo ut ipse Papa Apostolicus ad profectum monasterium huius, quod illam super fundasse gaudet, Iohannem illum Abbatem atque Archiepiscopum Romane Ecclesie (sicut charta vestra bene nominat) in Britanniam Roma deducendum per solent, per quem idem monasterium suum cavendum a periculis canonum iuxta ritum S. Romanae atque Apostolicae Ecclesie perpetuo, erat viro sancto abire & Britannia Romam, Romam illuc emulare institutus facile admodum. Unde inferius de eodem illa Beda:

Denique in Italiam ingressus, a Rege Longobardorum & Ananote & amanter acceptus est: qui cum viri Dei colloqui fuerat, audiret ad se referri, verbum ab exercitu videret. At ille mox exiens, iubet suos arma capessere, sicque contra hostes dimicaturus, esse paratos ad pugnam. Conuersus autem humiliter ad virum DEI: Quis te, pater, inquit, vi prae Domino preces offeras. Nam mihi res est cum hostibus meis. Licet mihi tua intercessio ex illis palmis referre. Mox me vrbem egressus, praefectum cum hostibus inquit. Adeo vero paribus Arripert (ita enim ille Rex Longobardorum vocabatur) fuit victoria, ut multis caesi atque profecti, Rege quoque in inguine vulnerato & capto, cum magno tripulio ad vrbem Dei redierit, tunc pro precum illius suffragiis gratias agens, demum se eius orationibus commendavit multa cum humilitate, & in regno suo nec necessariis illi preberi curavit, haec de victoria: que praeterierunt Paulum, qui de eiusdem Regis rebus gestis annis, quibus regnavit (ut ait) duodecim, vix paucissima attigit: ut non mihi ens, si non eadem apud eum inuenies esse narrata. Sed prosequamur sanctum ad Apostolorum limina nauigantem, pergit auctor, haec dicens:

Quandam supererat corpore, pro gloria sanctae Dei Ecclesie, & maxime pro huius monasterii pace, honore, & quiete semper laborare testabatur. Totus mare transiit: nunquam (ut et christiani quosdam) vacans, & multa rediit: sed nunc hanc vitam optavit sanctitatem, nunc reliquarum beatarum marcyon. QUI RIST I. monui venerabile deinde: nunc arbitrio Ecclesie fabricandae, nunc vtriusque ad senectus eius decoranda in memoranda, nunc Cantans & in Ecclesia per totum annum monasterii fecum magistros adduxit: nunc Episcopum praefectum a Domino Papam missum, qua iustitia libertas ab omni exactione exactione tutatur, apparuit: nunc puerum sanctam huiusmodi, qua non ad ornatum saluamque Ecclesie, nec non ad instructionem, intentionem praeparatur, aduenit: vultus, ut qui litterarum lectione non possent scire opera Domini, & Saluatoris nostri, per ipsorum consuetum discipline magister, & cetera, habet pluram in eiusdem laudatione raro sanctissimo digna. Porro eiusmodi fundatoris propagatus est in Anglia puritice monachismus: ut plane insula illa, ita diuini Spiritus imbribus irrigata, Dei esse Paradisus efficeret, apud quam dum monastica vigore integra in nullo lesa aliquando disciplina, nulla ad eam huiusmodi accessum habere potuit: illa vero laxata atque soluta, vixit a se terra b. fructifera in saluaginem a malitia habitantibus in ea.

Inde autem profectus vir Dei, ubi ad maris littora accessit, nauim conscendit. Versante autem mari, cum fluctus rimose sententi quibusdam Comitis mortu terrorem inuenerit, maxime quod alia nauis iam disiecta esset, ita ut vix pauci mortales inter postea attingere blande suis solari caput. At illi nihilominus parum mortu metu in nauis se praesens praesentabant: parum res, qua intulerant, pro contraria nauis, in mare iactabant. Sed opposuit se vir Dei: Nolite, inquit, spem facere: praestat has res vel vobis egentibus, vel pauperibus conferere.

IESV CHRISTI
ANNVS 704.
IOANNIS PAP. VI. IVST. RHIN. ITER. IMP.
ANNVS 2.
ANIVS 2.

Hoc eodem anno septingentesimo quarto Edilredum, postquam triginta & unum annos genti Meruarum praesit, mensibus factus, Caesaro regnum dedit, huc in epirome Beda. Ita plane primitiue illius Ecclesie Anglicanae fuit erga factam religionem vigens feruensque cultus, ut ob frequentiam Deo Philosphantium monachorum fuerit insula referta vndique monasteriis, in quibus & Reges ipsi, qui fuerat leones in praesto, mox in facris sepe, coelestibus caulis inclusi redderentur agni mitissimi. Fuebant plane Dominus coalescenti tunc Ecclesie Anglicanae, ut omnibus eam charitativis redderet attentem, in virtutum & signorum praefertim ostensione, quibus quisque licet inuitus trahi posse videretur ad mundi contemptum. Nam quid acciderit his feruie diebus, cum in locum Edilredi successit Coen editus, aucti Bedam rem gestam sui temporis ita accurate de se habentem:

ANNO S. Saluatoris septingentesimo quartus. Indictione secunda incipit, quo exarata est Italia bellis Longobardorum inter se ipsos dimicantium. Constitit enim inter se Longobardorum Duces hoc anno pro regno, donec Anipertus victor, e medio sublati Romani Duce Bergomenis & Luitberti filio Caniperti, solus pacifice regnauit: de quo ista summa laude digna Paulus Diaconus habet: Hoc tempore Arripertus Rex Longobardorum donatum suum patrimonij Alipani Coenarum, qua quendam ad sui petuuerant Apostolica sedis, sed a Longobardorum morte tempore fuerant ablata, restituit, & hanc donationem

II. S. BONITI PREGIANT NATTO.

III. SEDAT TEMPORIS ATTEM MARIO.

IV. EDILREDVS REX MONACHVS ET CVB.

c. Beda l. 5. cap. 14.